

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/156/2019
Identifikačné číslo spisu:	7216229588
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7216229588.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté H. T., bývajúceho v X., proti matke J. T., bývajúcej v X., zastúpenej JUDr. Jozefom Chmurom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Zvonárska 8, a mal. dieťaťu P. T., bytom u matky, zastúpenému opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Prešov, o zapretie otcovstva, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28Pc/101/2017, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2019 sp. zn. 24CoP/29/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej ako „súd prvej inštancie“) uznesením z 11. júna 2018 č. k. 28Pc/101/2017-103 konanie zastavil a rozhodol, že mužovi, ktorého otcovstvo má byť zapreté uložil povinnosť nahradiť matke trovy vo výške 374,95 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Dôvodil, že zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že otcovstvo mužovi, ktorého otcovstvo má byť zapreté, na základe porovnania DNA profilov možno pokladať za dokázané, avšak na základe späťvzatia návrhu zo strany muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté rozhodol o zastavení konania. Nakoľko matke v predmetnom konaní vznikli trovy konania voči mužovi, ktorého otcovstvo má byť zapreté v celkovej výške 374,95 eur tak týmto uznesením rozhodol o presnej výške trov konania, ktoré je muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté povinný zaplatiť matke.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala matka odvolanie. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. februára 2019 sp. zn. 24CoP/29/2018 odvolanie matky odmietol a rozhodol, že žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil, že z obsahu podaného odvolania bolo zrejmé, že matka napáda vecnú nesprávnosť rozhodnutia o výške priznanej náhrady trov konania. V zmysle § 357 písm. m) CSP je odvolanie prípustné len proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania, nie však jeho výške. Z uvedeného dôvodu odvolací súd

odmietol odvolanie matky proti výroku o výške priznanej náhrady trov konania ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala matka (ďalej ako „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 420 písm. f) CSP. Uviedla, že odvolací súd posudzoval podané odvolanie bez toho, aby posúdil, že rozhodnutie o výške trov je nesprávne. Je toho názoru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je v napadnutej časti nepreskúmateľné, vnútorne rozporuplné, čím tak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6.1. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

9. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a) prípustný predmet, b) lehota na podanie dovolania, c) náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

9.1. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

10. Teda ako je uvedené v bode 3., dovolateľka v danom prípade vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 420 písm. f) CSP, pričom napáda výšku trov konania.

11. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11.1. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou

práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. V zmysle dovolacej námietky dovolací súd uvádza, že obligatórnym znakom prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP je, že dovolanie musí smerovať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe. Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli tie rozhodnutia, ktorými sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec vecne prejedнала.

13. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP, pričom napadla nepreskúmateľnosť uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie dovolateľky vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výške náhrady trov konania. Dovolací súd uvádza, že vecou samou nie je rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a ani konečným rozhodnutím vo veci samej (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355), preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodíť.

14. Vzhľadom na to, že dovolanie dovolateľky podľa § 420 CSP prípustné nie je, dovolací súd ho odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

15. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.